

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș.

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Sf. Evangelia dela Ioan.

3. 13—17.

Zis a Domnul: Nimeni nu sa suit în ceriu, numai cel ce s'a pogorât din ceriu, Fiul omului carele este în ceriu. Și precum Moise a înalțat sărpele în pustie, așa se cade a se înalța Fiul omului: că tot cel ce crede intru el să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Căci așa a iubit Dumnezeu lumea, în cât și pe Fiul său cel unul născut l'a dat, ca tot cel ce crede intru dinsul să nu piară, ci să aibă viață de veci. Pentru că n'a trimis Dumnezeu pe fiul său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mantuiască lumea prin el.

Centrul istoriei — Hristos.

Suntem la punctul de respântăie. Să stăm aici pe o clipă și să aruncăm o privire pe aceea câmpie de luptă spirituală, peste care adevărul creștinesc a trecut cu atâta biruință zdrobitoare.

Doamne, ce privești! Ce sete după dreptate și ce fugă după „Dumnezeul necunoscut“! Și in asemănare cu aceasta: câtă indoială, câtă nimericie, câtă risipă a forțelor spirituale primite de sus pentru un scop mai bun — pe căi rătăcite.

Dar nespūsă și veșnică recunoștință se cuvîne îngrijirii dumnezeiești. Care renaște și reformează istoria cu al Carei „Cuvânt“ in așa mod a pătruns in cursul lunei, încât i-a creiat o alvie spre mântuire.

Dacă ni s'ar îngădui a pune la privire ominească acest fapt dumnezeiesc de rescumpărare, am putea să spunem așa: păcatul ruinător ca o roată uriașă pleacă cu o repejune amețitoare pe coastă in jos apucând de coama patimelor pe oamenii cari i-i întâlnește in calea sa, ca împreună se cadă in abisul îngrozitor, dar — iată, ca dintr'odată coboară din cer cel „Tare“ și cu brațe de oțel prinde spițele roții uriașe in cursul său și cu o putere dumnezească o oprește și pornește spre o direcție mântuitoare. Apoi cearcă și rădica pe nefericiții trântiți la pământ, îi rădică și vindecă. Asta o face Dumnezeu sfântul cel „Tare“ — Hristos.

Ca un far luminător in mijlocul mării fără de margini, care in distanțe îndepărtate își imprăștie razele sale spre a arăta corabierului țăr murul de mântuire — așa stă Hristos in mijlocul masselor de popoare, cari de veacuri se s buciună pentru de a putea ajunge la un punct de liniște. — Unitatea și frățietatea neamurilor. chestiunile și durerile singuraticilor, *Hristos* le orânduiește spre bine. El este acelaș ieri, astăzi și pururea. La întrebările pentru trecut, prezent și viitor, — *Hristos* este răspunsul. Fericirea ori nefericirea singuraticilor aiârna dela aceea, că ce poziție își iau față de Hristos. Dela Hristos in coace crezul și mărturișirea fiecărui veac dispărut este că: numai o întrebare și un răspuns este — *Hristos*. Pentru aceea spune sf. apostol Ioan: El este Alfa și Omega (inceputul și sfârșitul); pentru aceea predicăm noi că: Hristos este centrul istoriei! (Va urma)

Dumineca a inlocuit Sabatul evreesc.

Patriju Birlea.

Adventiștii zic, că Apostolii se adunau și Sâmbăta. Fapt. 21. 26. Atunci Pavel luând pe bărbații . . . au intrat în sinagogă. Deci, zic, *Sâmbăta au făcut rugăciuni.*

Răsp. S. Pavel precum și ceilalți Apostoli pentru aceea au mers în sinagogă, pentru că evreii în altă zi nu se adunau la rugăciuni, deci *Sâmbăta era ocazia Apostolilor a predica* despre Hristos. Bine se spune la I, Cor. 9.20.21. „*Intre evrei mă port ca evreu, ca pe evrei să-i dobândesc.*” Cu aceia, cari țin legea veche așa vorbesc, *cașicum și eu aș fi sub legea veche . . . ca să-i dobândesc.*” De altcum vedem la Fapt c. 16. v. 3. se spune că s. Pavel la luat cu sine pe Timotei „*Pe acesta Pavel voia să-l ducă cu sine, dar luându-l cu sine înainte de toate îl tăia împrejur pentru evrei, cari locuiau pe acolo.*” Deci și de nu era de lipsă tăerea imp. s. Pavel totuși o face, căci de altcum evreii *nu voiau să steie de vorbă cu dânșii* — Așa a stat chestia și cu Sâmbăta. De altcum vedem că și azi misionarii când merg între păgâni, trebuie să poarte ca ei haine, după portul lor să se fie de datinile lor, la început, ca apoi *să-i întoarcă.*

După moartea Apostolilor creștinii cei dintâii, încă au ținut Dumineca. Dovezi avem în următoarele: Pliniu în anul 98 aproape de vremea Apostolică scrie șefului său Traian: „*Creștinii se adunau într-o zi anumită, Dumineca . . . și cântau imne lui Hristos.*” S. Iustin martirul, precum și S. Ighnațiu care a fost ucenic lui S. Ioan evangelistul scriu: „*Dumineca noi toți o păzim ca zi de odihnă.*”

Dacă contemporanii Apostolilor, sau chiar ucenicul I. Sf. Ioan s. Ighnațiu scriu așa despre Duminecă, atunci Dna White după aproape 2000 ani șă știe mai bine care e ziua Domnului decât aceia, *cari au trăit pe vremea aceea?* Să-și pună mâna pe piept fiește care adventist, să-mi răspundă *că știu mai bine, ca ucenicii Apostolilor, care e ziua Domnului?*

Apoi mai avem scrieri din veacul 2, 3-lea și mai târziu. Așa, Tertulian: „*Sâmbăta e dată pentru a se cunoaște semințele lui Avram, e rânduală care trebuie să înceteze, căci suntem în legea noauă.*” Istoricul Euzebiu: „*Hristos prin noul așezământ a schimbat Sâmbăta în Dumineca.*” Apoi din veacurile mai târzii avem foarte multe mărturii.

După toate aceste dovezi îi întreb pe adventiști pentrue spun cărțile lor că Sâmbăta a fost schimbată la Conciliu din Nicea a. 325. d. H. când colo avem dovezi în S. Scriptura, în cărțile S. Părinți, în cărțile istoricilor că după învierea Domnului și înainte de concil. Nicen s'a serbat Dumineca, Pentru ce falzifică adevărul? . . . Cugetă poate că pe Iăran îl poți ademeni cum vrei.

Întreb oare Dumnezeu ar fi lăsat că legea lui să fie în rătăcire, despre care a zis că „*nici porțile iadului nu-o vor învinge*” că atâța sfinți, atâța moși, strămoși ai noștri să fie în rătăcire, și numai Doamna White să aibă drept?

Judece fieștecare!

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT”

tradus și tâlcuit de păr. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET

Piața Unirii No. 25,

Sfintele Taine.

(Urmare).

Euharistia dă nouă viață lumii; „Căci pâinea lui Dumnezeu este care coboară din cer și dă viață lumii” (Ioan. cap. VI—33). „Cel ce va mânca pâinea aceasta nu va muri în veci” (Ibid. 58).

Prin sacramentul penitenței câștigă iertarea păcatelor după spusa Mântuitorului „Căroră le veți ierta păcatele se vor ierta lor și căroră le veți ținea vor fi ținute. (I. XXV—23).

Sf. Iacob ne asigură că taina Maslului șterge păcatul bolnavului dacă mai are „... și de va fi făcut păcate se vor ierta lui” Iacob. V—15.

Sf. Apostol Pavel provoacă pe Timotei să reaprindă darul primit prin ordinare „... Să ațâți darul lui Dumnezeu, care este întru tine prin punerea mânelor mele” (II. Tim. I—6).

Acelaș Sf. Apostol sfătuiește tinerii miri zicând „Să-și iubească muerile lor precum Hristos și-a iubit biserica sa” Ef. V—25.

Dacă căsătoria n'ar fi un lucru sfânt, datător de dar și curățenie, adică taină, cum ar vorbi acest sfânt apostol astfel despre ea.

Deci precum se vede, nu acei rătăciți cari se leapădă de aceasta taine instituite de Hristos, întrebuițate de apostoli, ținute de biserica adevărată în decurs de 20 de veacuri sunt creștini adevărați.

Sf. Ambrosiu se întreabă „Oare cine este autorul acestor taine, dacă nu Isus Hristos, dacă nu cel din ceruri coborât”.

Sf. Augustin spune: „Isus a instituit niște sacramente foarte ușor de folosit însă excelente prin darul lor” Sf. Iustin, Sf. Ion Gură de aur și alți mulți sfinți Părinți tratează aceste Sf. Taine.

Să le cinstim iubiți creștini, să cinstim aceste minuni, unde dulcele Mântuitor prin puțină apă curățește, cu puțin mir sfințește, cu un cuvânt ridică din păcat, cu puțină pâine și vin ne face porurea vie.

Să strigăm cu Sf. apostol Pavel „Cele slabe ale lumii le-a ales Dumnezeu să rușineze pe cele tari”.

V. D. Radu.

— **Vizitație canonică.** Prea Sf. Sa episcopul Gherlei încă nu terminase cercetarea parohiilor din unele districte sălăjene, deja și anunță o nouă vizitație canonică, a 3-a în acest an, carea o va începe cu data de 13 Sept. crt. Cu aceasta ocazie vor fi inspectate 17 comunități bisericesti din jurul Ilenzii mari și anume: Hașmaș, unde va fi sfințire de biserică, Secătura, Curtuiuș, Dolheni, Bârsăuța, Vima mare, Vima mică, Sălnița, Jurgăstreni, Românești, Frânceni, Șasa, Boiul mare, Mesteacăn, Răstoci, Lemniu și Toplița. Cerescul Părinte să insoțească aceasta muncă apostolică cu binecuvântarea sa!

— **Bibliografie.** Am primit la redacție următoarele broșuri:

1. *Pocăiții.* (învățătură creștinești despre așa numiți pocăiți). Nr. 5. **Sfânta cuminecătură. Jertfa sfintei Liturgii** de Dr. Nic. Brânzeu. Prețul 8 Lei.

2. *Mântuiește-ți sufletul.* Nr. 3 **Tine minte amintiri dela sfintele Misiuni** de Dr. George Fireza.

3. *Să-ți lumineze!* Nr. 29. **Sinodul dela Nichea** de Octavian Popa.

Toate aceste cărțițele sunt scrise pe înțelesul țaranului nostru, care celtindu-le va găsi într'însele multă alinare sufletească și va afla cât de tare rătăcesc pizmașii religiei noastre.

Comanda să se facă la *Librăria Asociațiunii* în Sighetul-Marmației (Piața Unirii nr. 25).

— **Pelerinajul la Mănăstirea Moiseiului.** Cu toate că umblarea timpului a fost cu desăvârșire cea mai nefavoritoare, frigul, ploaia rece, zăpada Pietrosului n'au putut să împiedece voința tare a credincioșilor de a alerga în grupuri dese la sfântul lăcaș de rugă a Maicei sfinte pe ziua de sf. Marie mică.

Preasfințitul *Juliu* al Gherlei vedit impresionat de atâta credință a credincioșilor Maramureșeni, îi vede și primește cu sufletească bucurie. Inima Arhiepiscopului se umple de crească mulțumire văzând atâta alipire sfântă a turmei sale cuvântătoare către Maica dumnezeiescului Rescumpărător. Le servește sf. Liturghie cu asistența alor 20 preoți. Împărtășește cu sfânta Hrană mulțimea curățită de greșeli prin sfânta spovedanie. Stropște cu aghiazmă pe unul fiește care, Cuvântul arhiepiscopesc pătrunde la cele mai ascunse colțuri ale inimilor storcând lacrimi de mângâiere: Toate acestea după o vizitație canonică obositoare și călătorie apostolică neîntreruptă de aproape trei săptămâni.

A făcut impresie nespuse de bună prezența intelectualilor noștri din județ care de asta dată s'a înfăptuit în număr impozant. Am văzut pe prefectul județean G. Mihalyi, Dr. Gh. Bi-lașco prof. univ. Gh. Dan subprefect, Dr. D. Batin prezid. sedr. orf. Dr. Fl. Mihalyi decanul baroului adv. Iul. Coman primpretor, Dr. G. Iuga adv. Dr. V. Filipciuc dir. de bancă, Mih. Pop primpretor, Ant. Albu propr. preoții din jur ș. a. dintre cari mai mulți cu familiile lor. Cu toții au venit să-și facă datoria creștinească către Maica sfântă și să întimpine pe bunul Arhiepiscop cu fiască dragoște.

— „Apostolatul de stradă”. Mulți dintre cititorii noștri nu vor fi auzit despre acest nou fel de-a predică Evanghelia Domnului. Unde și putea apărea dacă nu în țara tuturor curiozităților în Anglia și America. E vorbă despre predici ținute în liber, în parcuri, pe străzi, pe tot locul unde e adunat public mult. Sectarii au început de mult să folosească acest fel de-a predică în sus-numitele țări. De vre-o șase ani au crezut și catolicii că va fi bine să introducă acest mijloc englez de-a propaga adevărul; cu atât mai vârtos că trebuiau să se aperse de calomniile și pervertirile doctrinei catolice făcute de sectari și protestanți. Astfel s'a înființat liga numită: „*Catholic Evidence Guild*” care azi numără 110 oratori de primă forță și mai mulți propagandisti (între cari 30 femei). Oratorii predică în grădini publice, în parcuri și promenade explicând și apărând doctrina catolică. Majoritatea oratorilor sunt laici, dar sunt foarte bine pregăliți în toate materiile și chestiunile teologice, fie istorice fie dogmatice, încât ei știu să răspundă îndată oricărei obiecțiuni istorice, dogmatice morale sau de orice alt ordin ar fi. Oratorii catolici sunt cei mai ascultați atât pentru elocvența lor cât și pentru unitatea, coerența și armonia admirabilă a doctrinei ce-o propagă. Azi în Londra cel mai mare orator catolic „de stradă” e un anumit Ionas (N. B. oratorii figurează mai toți sub nume fictive, să încunjure vanitatea), un ovreu convertit numai de doi ani la catolicism. Se crede, că rezultatul acestei grandioase opere de „stradă”, va fi, întoarcerea încâteva decenii, a întregii Anglii la catolicism, de unde o rupsese ura unui rege voluptuos. („Vestitorul”)

Calendar săptămânal.

13—19 Septembrie 1925.

13. **Dumineca** înaintea Înălț. Sf. Cruci (Ioan 3. 13—17. ev. inv. 3. gl. 5.)
M. Corneliu sutașul.
14. **Luni.** Înălțarea Sf. Cruci.
15. **Martți.** M. Nichita.
16. **Miercuri.** Eufemia.
17. **Joi.** Mm. Sofia și fiicele ei.
18. **Viñeri.** C. P. Eumenie.
19. **Sâmbăta.** Mm, Trofim, Sovatie, Dor.